

DZIENNIK USTAW POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 17 sierpnia 1962 r.

Nr 46

TREŚĆ:
Poz.:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

- 223 — z dnia 26 lipca 1962 r. w sprawie pokrywania kosztów pierwszego urządzenia ulic i placów komunikacyjnych oraz innych urządzeń komunalnych 393
- 224 — z dnia 26 lipca 1962 r. w sprawie zakresu działania Państwowego Inspektoratu Gospodarki Paliwowa-Energetycznej 394

ROZPORZĄDZENIE

- 225 — Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury z dnia 1 sierpnia 1962 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać obiekty budowlane budownictwa powszechnego 395

OBWIESZCZENIE

- 226 — Ministra Rolnictwa z dnia 31 lipca 1962 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu dekretu z dnia 16 sierpnia 1949 r. o wymianie gruntów 402

223

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 26 lipca 1962 r.

w sprawie pokrywania kosztów pierwszego urządzenia ulic i placów komunikacyjnych oraz innych urządzeń komunalnych.

Na podstawie art. 28 ust. 2 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. o gospodarce terenami w miastach i osiedlach (Dz. U. Nr 32, poz. 159) zarządza się, co następuje:

§ 1. Koszty pierwszego urządzenia ulic i placów komunikacyjnych oraz część kosztów innych urządzeń komunalnych (kanalizacyjnych, wodociągowych, gazowych, elektrycznych, ciepłowniczych) pokrywane przez osoby fizyczne i prawne, będące właścicielami terenu, określa się na podstawie odpowiednich stawek opłat wymienionych w cenniku ustalonym przez prezydium właściwej powiatowej rady narodowej (rady narodowej miasta stanowiącego powiat, miasta wyłączonego z województwa) zgodnie z wytycznymi Rady Ministrów, wydanymi w wykonaniu art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. o gospodarce terenami w miastach i osiedlach (Dz. U. Nr 32, poz. 159).

§ 2. 1. Wysokość kosztów pierwszego urządzenia ulic i placów komunikacyjnych stanowi 50-krotność stawki przewidzianej w cenniku (§ 1) za urządzenie dróg i dojazdów o nawierzchni utwardzonej.

2. Wysokość części kosztów innych urządzeń komunalnych wynosi 25-krotność odpowiednich stawek opłat za te urządzenia, przewidzianych w cenniku (§ 1), jeżeli zaspokajają one potrzeby gospodarstwa domowego, jeżeli zaś są one wykorzystywane również do zaspokojenia innych potrzeb (np. przemysłowych) — do 50-krotności tych stawek.

§ 3. 1. Ustalenie wysokości kosztów według zasad określonych w § 2 następuje od obszaru zabudowanego na cele mieszkalne lub usługowe według jego powierzchni, jednak najwyżej za powierzchnię do 500 m².

2. Jeżeli powierzchnia obszaru określonego w ust. 1 przekracza 500 m², wówczas od nadwyżki ponad tę powierzchnię wysokość kosztów obciążających właściciela za każde rozpoczęte 100 m² wynosi 1% opłaty ustalonej od 500 m² powierzchni.

3. Ustalenie wysokości kosztów od obszaru użytkowanego na cele przemysłowe lub handlowe następuje od całego obszaru użytkowanego na te cele.

§ 4. 1. Właściciele terenów określonych w § 1, użytkowanych na gospodarstwa rolne, warzywnicze lub ogrodnicze, ponoszą od terenu o obszarze do jednego hektara koszty określone w § 2, liczone za obszar do 500 m², a od każdego dalszego rozpoczętego hektara 10% tej opłaty. Wydziały gospodarki komunalnej i mieszkaniowej w porozumieniu z wydziałami rolnictwa i leśnictwa prezydiów rad narodowych mogą obniżyć w granicach do 25% wysokość kosztów określonych w § 2 ust. 1, obciążających właścicieli terenów nie przylegających bezpośrednio do ulicy lub placu komunikacyjnego.

2. W razie zmiany przeznaczenia terenu, o którym mowa w ust. 1, na podstawie planu zagospodarowania przestrzennego lub wstępnie ustalonych założeń tego planu, w

przypadku sprzedaży tego terenu następuje uzupełnienie opłat do wysokości wymienionej w § 3; w razie sprzedaży części terenu uzupełnienie opłaty następuje w stosunku do sprzedanej części.

§ 5. 1. Obowiązek pokrycia kosztów pierwszego urządzenia ulic i placów komunikacyjnych powstaje z dniem 1 stycznia roku następującego po oddaniu ulicy lub placu do użytku.

2. W stosunku do pozostałych urządzeń komunalnych, wymienionych w § 1, obowiązek pokrycia części ich kosztów powstaje z dniem podłączenia terenu przez właściciela do określonego urządzenia komunalnego.

§ 6. 1. W razie przeniesienia własności terenu przez dotychczasowego właściciela na rzecz innej osoby niż współmałżonek, wstępni lub zstępni obowiązek pokrycia kosztów wymienionych w § 5 ust. 2 powstaje z dniem sporządzenia aktu przeniesienia własności niezależnie od podłączenia się do tych urządzeń i obciąża nabywcę.

2. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania w razie wykonania przez prezydium rady narodowej prawa pierwokupu lub wykupu.

§ 7. O wysokości kosztów określonych w §§ 2—4 obciążających właścicieli terenów (nieruchomości) orzeka organ do spraw gospodarki komunalnej i mieszkaniowej prezydium właściwej rady narodowej miasta lub osiedla.

§ 8. 1. Na wniosek właściciela terenu organ do spraw gospodarki komunalnej i mieszkaniowej prezydium rady narodowej miasta lub osiedla może zezwolić na pokrywanie kosztów określonych w § 7 w formie opłat rocznych, płatnych przez okres do 50 lat.

2. Przy wpłacie przez właściciela kosztów określonych w § 7 jednorazowo bez zamiany na opłaty roczne prezydium rady narodowej udzieli właścicielowi terenu bonifikaty w wysokości 20%.

3. Organizacje społeczne i spółdzielnie mieszkaniowe na swój wniosek pokrywają koszty urządzeń komunalnych w formie opłat rocznych w okresie 50 lat.

§ 9. Należność Państwa określona w § 7 podlega zabezpieczeniu hipotecznemu na terenie (nieruchomości) z ustalonym pierwszeństwem hipotecznym na równi z zobowiąza-

niami podatkowymi, bez względu na datę wpisu. Jeżeli teren (nieruchomość) nie ma urzędzonej księgi wieczystej lub księga zaginęła albo uległa zniszczeniu, zabezpieczenie może być dokonane przez złożenie decyzji, o której mowa w § 7, do zbioru dokumentów, ze skutkami jak przy wpisie hipoteki.

§ 10. 1. Jeżeli teren określony w § 1 jest przewidziany do wywłaszczenia, a stwierdzenie tej okoliczności znajduje oparcie w etapowym planie zagospodarowania przestrzennego, lub jest położony na obszarze przewidzianym do uznania go za obszar urbanizacyjny, właściciel tego terenu jest zwolniony od pokrywania kosztów wymienionych w § 1. Za przewidziany do uznania za obszar urbanizacyjny uważa się obszar, co do którego została powzięta uchwała wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) zawierająca wniosek o uznanie obszaru za urbanizacyjny, lub uchwała rady narodowej niższego stopnia w sprawie zwrócenia się do wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) o uchwalenie takiego wniosku.

2. Jeżeli nastąpi wywłaszczenie terenu (nieruchomości) lub przejście na własność Państwa z powodu uznania danego obszaru za urbanizacyjny, następuje zwolnienie dotychczasowego właściciela od obowiązku poniesienia nie splaconej części kosztów wymienionych w § 7.

§ 11. Obowiązek pokrywania kosztów objętych niniejszym rozporządzeniem odnosi się do tych urządzeń, które zostały oddane do użytku po wejściu w życie ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. o gospodarce terenami w miastach i osiedlach.

§ 12. Organizacje społeczne i spółdzielnie budownictwa mieszkaniowego, które pokryły przypadające na nie koszty budowy określonego urządzenia komunalnego, nie uiszczają opłat za wprowadzenie tego urządzenia.

§ 13. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Gospodarki Komunalnej.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

224

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 26 lipca 1962 r.

w sprawie zakresu działania Państwowego Inspektoratu Gospodarki Paliwowo-Energetycznej.

Na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 30 maja 1962 r. o gospodarce paliwowo-energetycznej (Dz. U. Nr 32, poz. 150) zarządza się, co następuje:

§ 1. Państwowy Inspektorat Gospodarki Paliwowo-Energetycznej, zwany dalej „Inspektoratem”, jest organem Ministra Górnictwa i Energetyki do spraw gospodarki paliwowo-energetycznej.

§ 2. 1. Do zakresu działania Inspektoratu należy opracowywanie spraw z zakresu gospodarki paliwowo-energetycznej oraz sprawowanie państwowego nadzoru i kontroli w tym zakresie.

2. W szczególności do zakresu działania Inspektoratu należy:

- 1) opracowywanie projektów przepisów z zakresu gospodarki paliwowo-energetycznej,
- 2) wykonywanie kontroli przestrzegania przepisów i zasad w zakresie gospodarki paliwowo-energetycznej,
- 3) opracowywanie wymagań jakościowych dla poszczególnych rodzajów paliw i energii,
- 4) opracowywanie zasad stosowania poszczególnych rodzajów paliw i energii w podstawowych grupach zużycia,
- 5) analizowanie i opiniowanie bilansów paliw i energii,
- 6) opracowywanie programów oszczędności paliw i energii,